

Kázeň z ev. večer. Služieb Božích v Bratislave (NK), 26. 4. 2022, 18.00, utorok po 1. NE po Veľkej noci, ES: 150, 128, 410; A 32; Ž 133

1. Korinským 15, 14 – 18: „¹⁴ A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. ¹⁵ Tak potom nachádzame sa tu aj ako falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú kriesení z mŕtvych. ¹⁶ Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, ¹⁷ ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch. ¹⁸ A vtedy zahynuli aj tí, čo umreli v Kristovi.“

Milí bratia a milé sestry!

Niektorí teológovia tvrdia, že Ježišovo vzkriesenie je symbolické. Mienia tým, že v mysliach učeníkov sa objavilo ako ideál, na ktorý sa zamerali a tento ideál im pomohol napredovať. Ježišovi učeníci prežili so svojim Majstrom obrovské dobrodružstvo. Objavili učenie, ktoré presahovalo všetko, čo dovtedy počuli. Otvorili sa láske nevídanej sily. Ukrižovanie Ježiša však znamenalo koniec ich nádejí. Ich najkrajšie sny sa rozplynuli... kým nepochopili, že **aj keď Kristus zomrel, zostane ideálom, ktorý im pomôže pokračovať v ceste.** Z pohľadu uvedených teológov teda Ježišovo zmŕtvychvstanie predstavuje perspektívu, ktorá nezaniká, ani keď už posol nie je prítomný.

Keď sa týchto teológov pýtame, **či sa zmŕtvychvstanie naozaj stalo, odpovedajú:** „Áno aj nie. Vždy sa stalo a nikdy sa

nestalo. Vždy sa to stávalo a nikdy sa to nestalo.“ Mienia tým, že **zmŕtvychvstanie Ježiša sa nestalo v skutočnosti, ale udialo sa a naďalej sa deje prostredníctvom ideí – vyšších právd, ktoré zjavuje.** Inými slovami: smrťou svojho učiteľa sklamaní a dezorientovaní učeníci, **si vytvorili utópiu, aby mohli pokračovať v ceste.** Preniesli ju do príbehov, v ktorých Ježiš vstáva z mŕtvych. Príbehy sa stali literárnymi fikciami – umelo vytvorenými predstavami nezodpovedajúcimi skutočnosti. Mali pomôcť, aby aj ďalší nasledovali ideál, ktorý predstavil Kristus.

Je však tento výklad opodstatnený? **Ak totiž Ježišovo vzkriesenie nie je skutočné, ale iba symbolické, prečo sa v evanjeliách spomínajú mená ľudí ako Kleofáš** (jeden z emauzských učeníkov: L 24, 18), **ktoré sa nenachádzajú v žiadnom inom príbehu? Prečo evanjeliá spomínajú, že Ježiš jedol so svojimi priateľmi?** (L 24, 30; J 21, 5.10.12) **Keby boli evanjeliá napísané v 21. storočí, bolo by to ako povedať, že Kristus chodil so svojimi spoločníkmi do McDonaldu.** Zdalo by sa vám ako vyššia pravda zmienka, že Ježiš jedol hamburgery v reštaurácii rýchleho občerstvenia? Nevypovedá tvrdenie, že vzkriesený Ježiš so svojimi priateľmi jedol skôr o tom, že skutočne vstal? Okrem toho, **prečo sa v evanjeliách píše, že ženy a učeníci sa Ježišovi poklonili hneď, ako Ho spoznali po zmŕtvychvstaní?** (Mt 28, 9.17)

Pre Židov nie je nič rúhavejšie ako uctievať ľudskú bytosť alebo filozofický koncept. Aj dnes Židia majú taký zmysel pre

posvätno, že nikdy nevyslovia meno Všemohúceho. **Keby bolo vzkriesenie len vyššou pravdou, bolo by nemysliteľné, aby učenici uctievali Ježiša, keď podľa ich židovskej tradície majú právo uctievať jedine Boha.**

V skutočnosti evanjelisti uvádzajú tieto podrobnosti, aby ukázali, že nemajú do činenia s utópiou alebo s akousi vyššou pravdou, ale so samotným Kristom. Zmŕtvychvstanie je pre nich skutočnosťou, ktorej chcú byť svedkami. Navyše práve preto, že bolo zvestované Kristovo vzkriesenie, a nie vyššia pravda, **sa za necelé storočie desaťtisíce ľudí vzdali prevládajúceho pohanstva a pridali sa ku kresťanskej viere.**

Ide o to, ako tento mimoriadny zlom zmerať. Grécka a rímska civilizácia nás inšpirujú úžasným stupňom vývoja, ktorý dosiahli. To však nie je nič v porovnaní s Ježišovým zmŕtvychvstaním, ktorého vplyv na naše myslenie a hodnoty je nesmierny. A to zo 4 dôvodov: Pretože vzkriesenie je

1. **isté,**
2. **osobné,**
3. **mocné,**
4. **predznamenáva skutočnú budúcnosť.**

1) **Vzkriesenie je isté**

Táto istota vrhá svetlo na otázku smrti. Podobne ako v súčasnosti, aj v čase Novej zmluvy existovalo na tému smrti niekoľko názorov.

Napr. epikurejci tvrdili, že by so smrťou by sme si nemali robiť starosti, lebo kým človek žije, smrti niet. A keď smrť prišla, tak už niet človeka, ktorý by sa jej bál. Po smrti už aj tak nič necítíme. Nie je teda dôvod sa smrti báť.

Stoici, podobne ako niektoré súčasné hnutia, tvrdili, že po smrti sa stávame súčasťou vesmíru. Nezmizneme úplne, lebo naše atómy sa nachádzajú v iných živých bytostiach. Sme súčasťou celku a tento celok pokračuje.

Najbližšie ku kresťanstvu mali niektoré prúdy židovstva, ktoré verili vo večný život. Verili, že po smrti nájdeme formu existencie s Bohom.

V skutočnosti v týchto rôznych odpovediach chýba podstatný – kľúčový prvok: láska. Milovať a byť milovaný je pre nás to najdôležitejšie. Táto schopnosť je najvyšším dôvodom života a základným zmyslom našej existencie.

Čo však spôsobí smrť? Každý, koho milujeme, je nám smrťou odňatý. Cítíme bolesť, zármutok a neraz ich spracúvame poriadne dlho. Takže nie je skutočnou útechou tvrdiť, že sa nemusíme báť, pretože po smrti nebudeme nič cítiť. Útechou nie je ani konštatovanie, že sme súčasťou celku a vrátíme sa do vesmíru bez toho, aby sa naše atómy stratili. Dokonca ani to, že budeme mať nejakú formu života s Bohom.

Nič z toho nás nezbavuje podstaty našej úzkosti, ktorou je oddelenie od tých, ktorých milujeme. **Odlúčenie od svojich blízkych a strata toho, že prijímame ich lásku** – tento aspekt nás nemôže nechať ľahostajnými.

Vzkriesený Ježiš ukázal svojim učeníkom ruky aj bok a Tomáša vyzval, aby sa dotkol jaziev po Ježišových ranách (J

20, 20.27). A učeníkov uistil: „Ja som s vami po všetky dni až do konca sveta“ (Mt 28, 20b).

Vzkriesenie je isté. Ak by to tak nebolo, nejstvovala by žiadna útecha. Klamali by sme sami seba. „A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. ... ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch. A vtedy zahynuli aj tí, čo umreli v Kristovi“ (1Kor 15, 14.17n). Potom by bolo lepšie hľadať inde. Luther raz povedal, že **utrpenie by bolo neznesiteľné, keby si človek nebol istý, že je spasený.** Ale môžeme si byť istí. Prečo si môžeme byť istí? Pretože Ježiš je vzkriesený. On sľúbil: „Pretože ja žijem, aj vy budete žiť“ (J 14, 19b). Je to ako keď si niečo kúpite, potvrdenku si necháte a so zakúpeným tovarom idete do ďalšieho obchodu. Nik v ňom nebude namietat' že ste tovar nezaplatili, lebo môžete ukázať lístok, ktorý potvrdzuje, že ste zaň zaplatili. Je to dôkaz. Vzkriesenie je „lístok“, ktorý sme dostali. **Keď veríme v živého, vzkrieseného Ježiša, v ňom môžeme mať istotu spásy, byť istí, že naša budúcnosť bude dobrá.**

2) – 3) Vzkriesenie je osobné a mocné

Básnik **Edward Allan Poe** rozpráva v básni **Havran** príbeh muža, ktorý stratil dcéru a dúfa, že sa vráti, Ako refrén však na konci každej strofy havran opakuje: „Nikdy, nikdy ver.“

To je aj náš údel. Veci sa už nikdy nevrátia. Naša mladosť sa už nikdy nevráti. Naši zosnulí príbuzní sa už nikdy nevrátia. Čím ďalej, tým viac sa zvyšuje počet vecí, ktoré sa už nikdy nevrátia. **Ak by naša nádej na posmrtný život bola iba**

duchovná, bola by len malou útechou. Nikdy by sme nenašli to, čo sme stratili.

Vzkriesenie je osobné a mocné. Opäť uvidíme tých našich blízkych, ktorí zosnuli vo viere a svojím skonom nás opustili. Budeme mať aj život, v ktorý sme dúfali a nikdy sme ho nepoznali. Budeme mať telo krajšie a odolnejšie voči chorobám, ako to, ktoré máme dnes.

4) Vzkriesenie predznamenáva skutočnú budúcnosť

Pomyslíme si: „Keby som to tak mohol urobiť to, či ono... Keby som tak mohol cestovať tam a tam... Vzkriesenie ohlasuje skutočnú budúcnosť: Nič nám nebude chýbať: „Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ (1Kor 2, 9) Ak toto platí, tak **žiadne náboženstvo nie je také príťažlivé ako kresťanstvo. Kresťanská viera je založená na tom, že vzkriesenie je isté, osobné, mocné a predznamenáva skutočnú budúcnosť.**

Aj keď sú nám niektoré veci v Biblii ťažko pochopiteľné, preto sa nám nepáčia – **prísľub nádhernej budúcnosti pripravenej nám Bohom, sa nám nemôže nepáčiť.** Čaká nás krásny údel. A to preto, že Ježiš žije a sľúbil: „Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa“ (J 11, 25 – 26a).

Emauzskí učeníci boli takí ohromení, že to, že Ježiš žije, išli okamžite povedať ostatným učeníkom (L 11, 33 – 35).

Nech má radosť z Ježišovho vzkriesenia rovnaký účinok i na nás. Kiež by sme sa tak tešili z budúcnosti, ktorá

nás čaká, aby sme ju sprostredkovali tým, ktorí sú v tejto chvíli vo viere chladní či ľahostajní. Amen.

Použitím myšlienok D. Gnaegiho: [Martin Šefranko](#), evanjelický a. v. farár